BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

YÜRÜYÜŞ

HAFTALIK SİYASİ HABER VE YORUM DERGİSİ SAYI: 259 25 MART 1980 10 LİRA

Kazanacağız

İşçi sınıfımızın yaşamsal çıkarları için, tekellerin saldırısına, faşist tehlikeye karşı yükselttiği grev dalgası, sınıf sendikalarının önderliğinde hızla yayılıyor. YÜRÜYÜŞ ün bu sayısında sınıf sendikalarının yöneticileriyle, greve çıkan işçi temsilcileriyle söyleşiler yer alıyor. İşçi sınıfımız bu grev mücadelesini de mutlaka kazanacak demokrasi cephesinin temellerini örecektir.

Beldesan'da grev bayrağı dalgalanıyor

Tekelci patronların örgütü MESS'le sürdürülen toplu sözleşme görüşmelerinde uyuşmazlığa düşülmesi üzerine grev kararı alarak kademeli uygulamaya geçen T.Maden-İş üyesi işçilerin greve çıktığı işyerlerinin sayısı, 2. kademeyle birlikte 54'e yükseldi. Greve çıkan Maden-İş üyesi işçilerin sayısı da 15 bine ulaştı.

YÜRÜYÜŞ yayına hazırlandığı sıralarda Maden-İş üyesi işçiler İstanbul'da 28 işyerinde greve çıkmış bulunuyordu. Maden-İş üyesi işçiler İzmir'de 6, İzmit'te 6, Eskişehir'de 6, Bursa'da 2, Kayseri'de 1, Tekirdağ'da 2, Diyarbakır'da 2, Kayseri'de 1 işyerinde greve çıkmıştı.

Dokuma sanayii işçilerinin sınıf sendikası Tekstil, geçtiğimiz aydan bu yana İstanbul bölgesinde bulunan çok sayıda işyerinde greve çıkma kararını alarak uygulamaya geçti. Tekstil üyesi işçilerin greve çıktığı işyerlerinin sayısı geçtiğimiz hafta 29'a ulaştı.

Tekstil Sendikası'nın 21 Şubat'ta İstanbul'da 5 işyerinde başlattığı grevler bu ayın başlangıcına kadar 8 işyerine daha yayılmıştı. Mart'ın ilk haftasının sonuna kadar Tekstil üyesi sendikalar 1'i Edirne'de olmak üzere 14 işyerinde daha greve çıktılar. Önceki Perşembe günü ise Tekstil'in grevde olduğu işyerlerinin sayısı 29'a çıkmıştı.

Dinarsu (üstte) ve Sunjüt (altta) tekstil işyerlerinde sınıf cephesi

*

TUNCAY KOYUNCU, BELDESAN İŞYERİ MADEN-İŞ BAŞTEMSİLCİSİ

"İlk kez greve çıkıyoruz. 1977'de 3,5 aylık bir lokavt uygulaması gördük. Ayrıca komşu fabrikamız işçileriyle birlikte yöremizde hayat pahalılığını protesto yürüyüşü yaptık.

"Bu grevlerin önemi çok büyüktür. Yeni baskı yasaları getirmek, demokratik hak ve özgürlükleri kısıtlamak, işçi sınıfı hareketini baskı altında tutmak, sindirmek istiyorlar. İşçi sınıfımız bunları boşa çıkaracaktır. Şimdi en doğal hakkımız olan grev uygulamasına çeşitli kısıtlamalar getirilmek isteniyor. Burjuvazinin tüm saptırmalarını, propagandalarını boşa çıkaracağız ve mutlak kazanacağız!"

*

MUSTAFA SADIK, DİNARSU İŞYERİ TEKSTİL GREV KOMİTESİ ÜYESİ:

"Bu, ilk grevimiz. Bundan önce, özellikle arkadaşlarımız işten atılınca birkaç kez direniş yaptık. Sendikamızın istekleri bu dönemde kabul edilmedi. Burada çalışan arkadaşların ortalama aylık ücreti 2 bin ile 3 bin lira arasındadır. Haklarımızı almak için greve çıktık.

"Bir yandan ekonomik açmazların faturaları bize ödettirilmek istenirken, diğer yandan da antidemokratik uygulamalara hız veriliyor. Bu ortamda mücadele daha da yükseltilmelidir. Grevlerimiz bu mücadelenin önemli bir parçasıdır.

"Şimdiden grevimize çok yönlü saldırılar oldu. Pankart asmamız engellendi. Ziyaretçilerimize saldırılar oldu. Grev alanında oyun oynamamız, türkü söylememiz engelleniyor. Ama mutlaka kazanacağız."

*

FEVZİ ÇAKMAKÇI, SUNJÜT İŞYERİ TEKSTİL BAŞTEMSİLCİSİ

"İkinci kez greve çıkıyoruz. 1975'te de 4,5 ay süren bir grevimiz olmuştu. Yedi yıllık bir işçi olarak benim aylığım 3276 liradır. İşte bu yüzden greve çıktık. Hiçbir isteğimiz işverence kabul edilmedi. Biz de şanlı grev bayrağımızı bir kez daha dalgalandırdık.

"Biliyorduk ki grevler hem okuldur, hem de eylem yeridir. Karşı güçler örgütlü olarak saldırıyorlar. Biz de örgütlü olarak mücadeleye girmek zorundayız.

"Pankartlarımızın indirilmesi ve yaptığımız eğitim çalışmalarının engellenmesi için gönderilen güvenlik kuvvetlerini de ikna ederek söyleşilerimize, eğitimlerimize kattık. Onlar da gördüler ki haklı bir mücadele veriyoruz.

"Yaşasın mücadelemiz!"

BAŞYAZI

DEMOKRASİ MÜCADELESİ VE GREVLER

Faşist baskı ve teröre, açık bir faşist diktatörlük tehlikesine karşı demokrasi için mücadele birçok alanda ve çeşitli biçimlere bürünerek, çeşitli yöntemler kimi zaman biraradа kullanılarak sürüyor. Çünkü demokrasi düşmanlarının saldırıları çok çeşitli alanlarda ve biçimlerde, çeşitli yöntemlerle gelişiyor, tırmanıyor.

Başlayan ve yaygınlaşan grevler demokrasi mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Ekonomik-sosyal haklarla demokratik hak ve özgürlüklerin birbirilerine sıkı sıkıya bağlı olduğu biliniyor. Ekonomik-sosyal haklarla demokratik hak ve özgürlüklerin aynı düşman tarafından boğazlanmak istendiğini herkes yaşamında yeniden ve yeniden görüyor. Yaşamı işçiler ve emekçiler için çekilmez yapanlar, yani emperyalizm/tekelci sermaye/ büyük toprak sahipleri üçlüsü, bir yandan da, faşizme geçit veren yolları arıyor.

Bu yüzden işçi sınıfının ekonomik-sosyal hakları için yürüttüğü mücadeleyi faşizme karşı demokrasi mücadelesine iyice bağlamak, onunla bütünleştirmek gerekiyor.

Tekelci sermayenin sözcüleri grevlerden yakınıyorlar. Grevlerin, ekonomiyi altüst edeceğinden, alınan "ekonomik önlemler"in başarıya ulaşmasını önleyeceğinden söz ediyorlar.

Tekelcilerin "endişe"leri bir yana ama bilinen bir gerçek var: Yaşamı altından kalkılmayacak şekilde ağırlaştıranlara karşı üretimi ağırlaştırmak işçi sınıfının hakkıdır, görevidir. Dahası, zaten kısıtlı olan demokrasiyi toptan bir yana bırakmak isteyenlere karşı toptan işbırakımı yani genel grev de işçi sınıfının ve emekçilerin hakkıdır, görevidir.

Tekelci büyük burjuvazi ve onun iktidarının bilinçli bir şekilde geliştirdiği bir politika var: İşçi sınıfının en yakın dostlarından soyutlanması, işçi sınıfının köylü-kentli emekçi kesimlerle karşı karşıya getirilmesi... İşçi sınıfı yalnızlığa itilmek ve bu yalnızlık içinde ezilmek isteniyor. Demirel'in kendine sorulan her soruya "ama benim elektriksiz, yolsuz fakir köylüm ne olacak" demagojisi ile cevap vermesi boşuna değildir. Onbin Tariş işçisi ile seksen bin Tariş ortağı köylünün karşı karşıya getirilmesi için nasıl çaba sarfedildiği de hatırlardadır.

Başlayan ve yaygınlaşan grevler için aynı taktiğin uygulanmak istendiği görülüyor. TRT'si ve renkli günlük basını dahil tüm burjuva iletişim araçları yoğun bir karşı-propagandayı başlatmış bulunuyor. MESS'in günlük basında "mektup"lar yayınlayacağı bildiriliyor. Rakkamlar üzerinde yine oynanacak ve "bakın ne kadar para veriyoruz ama kabul etmiyorlar" denecek.

Tekelcilerin bu gerçek dışı propagandalarını boşa çıkarmak, gerçekleri tüm toplum kesimleri içinde açıklamak başlatılan grevlerin başarıya ulaşması için önem kazanıyor. İşçi sınıfının yaşam ve çalışma koşullarını, buna karşılık, tekelcilerin vurgunlarını en geniş kitlelere, özellikle yoksul ve küçük köylülere tekrar tekrar açıklamak, bunun için yoğun bir çalışma içinde bulunmak gerekiyor. Memur, öğretmen, teknik eleman gibi diğer ücretliler, esnaf ve zanaatkarlar, bu gerçeklerin örtüleceği ve burjuvazinin karşı - propagandasının etkisiz kılınmaya çalışılacağı kesimler arasında bulunuyor.

Bu emekçi kesimleri, demokrasi cephesinin örülmesi mücadelesinde işçi sınıfının yanında saf tutacak kesimlerdir. Grevlerin nedenlerini ve gerçekleri yaygın olarak açıklama çalışması, bu bakımdan da önem kazanmaktadır.

İşçi sınıfının ve emekçi kitlelerin ekonomik-sosyal haklarıı için yürütülen mücadeleyi faşizme karşı mücadeleye bağlamak ve faşizme karşı mücadeleyi emekçilerin ekonomik-sosyal haklarını koruma ve geliştirme mücadelesi temelinde kitleselleştirmek., İçinde bulunduğumuz dönemde başarılması ve uğrunda yoğun bir çalışma yürütülmesi gereken görevlerden biri de budur.

Başlayan ve yaygınlaşan grevler hem işçi sınıfının birleşik eyleminin bir parçası, hem de tüm emekçilerin bir mücadelesi haline getirilmelidir.

İşçi sınıfının ve emekçi kitlelerin tabanda geliştirilecek birleşik eylemi demokrasi cephesinin örülmesi mücadelesinin bir alanıdır.

CAN AÇIKGÖZ

Rabak

YAŞAMA HAKKI İÇİN GREV

Rabak işyerinde grevi sürdüren Maden-İş üyesi işçiler. Fahrettin Efe (üstte), Hüseyin Keleş (altta): "Kazanıncaya kadar grevdeyiz"

Türkiye Maden-İş Sendikası'nın İzmit'te kurulu Rabak AŞ. fabrikasında baş attığı grev sürüyor. İzmit bölgesinde de yükselen grev dalgasına geçtiğimiz hafta Mannesman, Çelik Sanayi ve Bastaş işyerleri de katıldı. İşçi sınıfının yaşamsal çıkar arını savunmaya kararlı Rabak işçilerinden Fahrettin Efe ve Hüseyin Keleş, grevin nedenlerini Yürüyüş'e şöyle açıkladı:

* *Fahrettin Efe.* Grevimiz ekonomik istemlerde yoğunlaşmıştır. MESS daha önce vermiş olduğu hakları geri aldı. Kıdem tazminatının 45 gününü 30 güne indirmeye çalışıyor. Enerji kısıtlamasından doğan zararı işçilerden çıkarmak istiyor. İş güvenliğine eğilmiyor. Ekonomik istemlerimizin ideolojik olduğunu söyleyerek boyalı basın yoluyla kamuoyunu yanıltmaya çalışıyor. Fiyatların yüzde 400 artığı bir dönemde boyalı basın bize yüzde 300 zam verildiğini yazıyor. Halbuki üç çocuklu bir baba olarak benim elime geçen para 5.500 liradır. Şimdi ben sandalyesiz bakan Turgut Özal'a soruyorum: 5500 liraya karşı çıkmam ideolojik mi o uyor? Turgut Özal ve onun kuruluşu olan MESS iyi bilsinler ki, ekonomik istemlerimiz ve demokratik haklarımızdan bir tek adım geri atmayacağız.

* *Hüseyin Keleş:* MESS istemlerimizin üçte birini bile vermeye yanaşmıyor. 50-60 lira olan saat ücreti istemimizi bile 32-35 lira gibi gülünç rakamlarla geçiştirmeye çalışıyor. Ben bir aile reisi olarak 2000 lira kira veriyorum ve 3 çocuklu bir babayım. 5500 lira net elime geçiyor. Halbuki devlet standartlarına göre 5 nüfuslu bir ailenin normal besin alabilmesi için gerekli para 16000 liradır. Bizim bu standartlara göre çok geri olan istemlerimize "ideolojiktir" deniyor. Halbuki onların TÜSİAD'ı dernekler yasasına göre kurulmuş bir dernek olduğu halde tamamen ideolojik amaçlarla çalışıyor. Biz, hakkımızı aldığımız zaman canımız kadar sevdiğimiz makinelerin başına geçmeye hazırız.

MGK, toplu sözleşme ve grev hakkını yasaklayamaz!

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı'nın greve çıkan işçi sendikalarının yasal haklarına sınır koyan bildirisinden sonra, 18 Mart günü toplanan MGK da yine yaygınlaşan grevleri hedef alarak sınıf sendikalarını "çalışma barışını bozucu tahrik ve tertiplere başvurmaktan çekinmemekle" suçladı. MGK bildirisinde "kanun dışı tertip ve tahriklere karşı işçilerin uyanık bulunması gerektiğinden" (!) söz edildi.

Tüm ülke çapında yaygınlaşan grevler, toplu sözleşmelerdeki uyuşmazlıklardan doğan ve Anayasal güvence altında bulunan bir hakkın kullanılmasıdır. İktidarın emekçi halkı hedef alan ekonomik yıkım politikası, işçi sınıfını grev hakkına sarılmaya bugün daha da çok zorlamaktadır. "Ekonomimizi zaafa uğratıcı, üretimi düşürücü" gibi nitelemelerle bu hakkın kullanılmasına karşı çıkmak, kaynağını hiçbir hukuk kuralından almayan bir "yetki"ye tasarruf etmek demektir. MGK'nun toplu sözleşme ve grev haklarının kullanılmasını sınırlandırma gibi bir yetkisi hiçbir yasada yer almamaktadır.

Tekelci patronların birbiri peşisıra ilan ettikleri Anayasa dışı lokavtlarla geniş işçi yığınlarını açlığa mahkum etme girişimlerine ses çıkarmayı akıllarından bile geçirmeyenlerin, işçi sınıfının grev silahını elinden almaya çalışmaları son derece anlamlıdır. Bu, Anayasa dışı olağanüstü hal tasarılarını şimdiden uygulama, iktidarı bir MGK-hükümet koalisyonuna devretme çabalarının bir ifadesidir.

Grevci Tezsan işçileri

FABRİKALAR KALEMİZ

Maden-İş Sendikası'nın grevde olduğu Tezsan fabrikasında, işçiler ve grev komitesi üyeleri, YÜRÜYÜŞ muhabirinin sorularını yanıtladılar:

*

GREVE ÇIKIŞINIZIN NEDENLERİ NELERDİR? BU GREVDEN NELER BEKLİYORSUNUZ?

* 1.9.1979'da başlayan toplu sözleşmelerimizde görüşmeler olumsuzlukla sonuçlandı. Son devalüasyonla yaratılan hayat pahalılığını işveren dikkate almak istemedi. Anlaşma olanağını MESS ortadan kaldırmış oldu. Ceplerinden para çıksın istemiyorlar. Biz işçiler hiç hakkımızı istemeyelim, patron ne verirse razı olalım, haksız yere çoluk-çocuk sahibi işçilerin işten atılmalarına boyun eğelim istiyorlar. Sırtımızdan kasalarını daha çok doldurmak istiyorlar. İşyerimizde işçi sağlığı gözetilmiyor. Koruma cihazları yok. Bunun için işçi ve işverenin eşit biçimde temsil edildiği bir kurulun oluşturulmasını istiyoruz. İşyerlerinin başka bir bölgeye nakil veya başka bir kişiye devri de önemli sorunlarımızdan biri. Ücretlerimizdeki vergilendirme hatalarının da düzeltilmesini istiyoruz.

İşveren kesiminin grev süresindeki tutumu hakkında ne düşünüyorsunuz?

* Patronlardan yana boyalı basın, kamuoyunu grevlerimizin ekonomik olmadığını, işçilerin çok para aldığını ve grevlerin "ideolojik" amaçlı olduğunu söyleyerek yanıltmak istiyor. Ayrıca, işçilerin, grevde bulunan işyerlerinde yemekhaneleri, ses cihazlarını ve makinaları tahrip ettikleri söyleniyor. Bu asılsızdır. Amacı grevimizin halktan ve kamuoyundan destek görmesini engellemek, grevimizi tecrit etmek ve işçileri bölmektir.

Yöredeki diğer fabrikalardaki işçilerle grevinize ilişkin dayanışmanız ne düzeydedir?

* Bu arkadaşlarımızla dayanışma içindeyiz. Örneğin dün öğlen yemeklerini yemeyip bize dayanışma amacıyla getirdiler. Greve katılım çok iyi. Moralimiz yüksek. Savaşımımızı sonuna kadar sürdürmeye kararlıyız. MESS'i dize getireceğiz.

gündemin başında

Çelik omurga

Başlıca sanayi merkezlerinde, sınıf sendikalarının önderliğinde gelişen yeni bir grev dalgası yayılıyor. Bu grev dalgası, işçi sınıfımızın en yaşamsal haklarını savunmaya, bunalımın yükünü işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin sırtına yıkma planlarına karşı direnmeye, iş ve can güvenliğini sağlamaya, sendikal ve demokratik hakları korumaya yönelmiştir. İşçi sınıfımızın yaygın ve örgütlü grevlere girişmesi, toplumumuzun öncü gücünün faşist tehlikenin yükselmesine, ekonomik-demokratik hakları tehdit eden saldırıya karşı geniş kitlelerin demokratik direnişine önderliğini simgelemektedir.

Kısa bir süre önce kendiliğinden kitle direnişlerinde görülen parlamadan sonra şimdi işçi sınıfının örgütlü grev hareketlerinde meydana gelen yükseliş, ülkemizde kitle eylemlerinin gelişmesinin taşıdığı ciddi potansiyeli ortaya koymaktadır. Kitle eylemlerinin bu gelişme doğrultusu, demokratik toplumsal muhalefetin güçlerinin örgütlenmesinin ve toparlanmasının sıcak mücadele alanlarından geçtiğini kanıtlamaktadır. Bugün yükselen grev dalgası; demokrasi cephesinin güçlerinin eylem alanında oluşturulması, bu güçlerin işçi sınıfının etrafında toparlanması için bir manivela işlevini görebilecek niteliktedir. Bugünden 1 Mayıs 1980'e doğru uzanan kısa dönem, böylesi bir gelişmeye sahne olmaya adaydır.

Demokrasi güçlerinin işçi sınıfının önderliğinde toparlanması, eylem ve cephe birliğinin sağlam temellerinin atılması için böylesi olanakların varolduğu bir dönemde, tekelci burjuvazi ve onun baskı güçleri, bu gelişmeyi kundaklamak ve tersine çevirmek için elinden geleni ardına koymamaktadır. Tekelci sermaye; işveren kuruluşları, tekelci boyalı basın ve gerici partileri eliyle, işçi sınıfının grev mücadelesini karalamak, onu diğer emekçi kitlelerden yalıtlamak için "ideolojik" bir saldırıya geçmiştir. Bu ideolojik saldırı şimdi bireysel terörist provokatif eylemlerle yeni bir desteğe kavuşturularak güçlendirilmeye çalışılmaktadır.

İşçi sınıfının büyük Tariş direnişini karalamak için satılık basın tarafından uydurulan "Rus askerine selam dur, Türk askerini arkadan vur" yalanının hemen ardından, tek merkezden emir alırcasına bir dizi ordu mensubuna düzenlenen suikastlerin kime hizmet ettiği apaçık ortadadır. Şimdi bunlara, "sol gruplar arasındaki çatışma" diye afişe edilen provokatif olaylar eklenmektedir. "Sol" görünümlü bireysel terörist eylemlerin karanlık güçler tarafından körüklenmesinin de tek amacı, demokrasi güçlerine karşı daha güçlü bir saldırının zemininin hazırlanması, büyük grev mücadelelerine hazırlanan ve girişen işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin yalıtılmasıdır.

İşçi sınıfının yükselen grev dalgası, sınıf birliğinin grev alanlarında pekişmesi ve sınıf sendikalarının sağlamlaşması, grev mücadelelerinin sürekli politik ajitasyon ve propagandayla birleştirilmesi, demokrasi cephesinin çelik omurgasının örülmesine yeni bir hız katacaktır. Ve hiç kimsenin kuşkusu olmasın ki, işçi sınıfının sınıf birliğine ve demokrasi cephesine başıbozuk, serseri "devrimciliğin" çamurunun bulaşmasına izin verilmeyecektir.

mehmet aközer

TİP BAŞKANLIK KURULU ÜYESİ CAN AÇIKGÖZ'E PASAPORT VERİLMEDİ

Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu Üyesi ve Merkez Örgüt Bürosu Sekreteri Can Açıkgöz'e pasaport verilmesi, siyasi polisçe engellendi.

Bulgaristan Bilimler Akademisi'nin, Lenin'in 110. Doğum Yıldönümü dolayısıyla düzenlediği sempozyuma çağrılı olan Açıkgöz'ün, bu enternasyonal bilimsel toplantıya katılması böylece engellendi.

*

"GREVCİ İŞÇİLER SINIFIMIZIN ONURUDUR!"

Türkiye İşçi Partisi İstanbul Bölge Temsilcileri toplantısında Maden-İş ve Tekstil Sendikalarına, grevdeki işçilerle dayanışma amacıyla birer mesaj gönderildi. TİP Bölge Temsilcilerinin mesajları şöyle:

"Tekelci burjuvaziyle, sınıf mücadelesinin en sıcak alanlarında karşı karşıya olan üyeleriniz sınıfımızın onurudur. Verilen kavga emperyalizmin, tekelci burjuvazinin dayattığı açlık, yıkım politikasına, faşizm tehdidine ağır darbeler indiriyor.

Öte yandan Kocaeli'nde yapılan Türkiye İşçi Partisi Bölge Temsilcileri toplantısı sırasında Maden-İş'in MESS'e karşı başlattığı grev ile dayanışmalarını dile getiren TİP Bölge Temsilcileri Rabak işyerini ziyaret ettiler. Kocaeli yöresinde greve ilk çıkan işyeri olan Rabak'ta grevci işçiler tarafından dostça karşılanan TİP Bölge Temsilcileri adına MYK üyesi Vadat Baranoğlu bir konuşma yaptı. Baranoğlu konuşmasında sınıf mücadelesinde grevlerin önemini belirtti ve grevci işçiler ile dayanışmalarını dile getirdi.

"Türkiye İşçi Partisi İstanbul Bölge Temsilcileri toplantısına katılan mücadele arkadaşlarımız, örnek kavganızı bir kez daha kutlar, aktif dayanışmadan duyulan kıvancı dile getirir.

Safları sıklaştırıyoruz

★

EREĞLİ'YE FAŞİZM YERLEŞEMEZ!

KONYA – 15 Mart günü Konya Ereğli'sinde, başını Genç Öncü, İGD, Tüm-Der, Töb-Der, SGB ve sendikaların çektiği, tüm demokrasi güçlerinin katıldığı bir miting ve yürüyüş düzenlendi. "Faşizme geçit yok" sloganlarının haykırıldığı mitingte yapılan konuşmada Ereğli üzerindeki oyunlar ve Türkiye'nin sokulmaya çalışıldığı karanlığa karşın demokrasiden yana güçlerin eylem birliğinin önemi vurgulandı. Mitingte ikibin işçi ve emekçi faşizme karşı kararlılıklarını gösterdi.

★

DEMOKRASİ CEPHESİ İÇİN EYLEM BİRLİĞİ

BALIKESİR – 8 Mart 1980 günü Balıkesir'de binlerce işçi, emekçi ve çevre köylerden gelen emekçi köylülerin katılımıyla gerçekleştirilen eylem birliği mitingi, tüm ülkede gelişen birliklerin bir halkasını oluşturdu.

TİP, TSİP, Birlik Dayanışma tarafından etkin olarak desteklenen miting ve yürüyüş Balıkesir'de antifaşist güçlerin eylem birliğinin gelişmesinde önemli bir adımı oluşturdu.

★

PATRONLAR DİZE GELECEKTİR

BURSA- TİP Bursa İl Örgütü, yayınladığı bir bildiriyle işçi ve emekçileri gittikçe kötüleşen yaşam koşullarına karşı mücadeleye çağırdı. Kentteki işçi ve emekçilere yaygın bir biçimde dağıtılan bildiride, MESS'in ve Tekstil patronlarının işçileri açlığa mahkum etmek istedikleri ve buna karşı işçi sınıfının büyük bir mücadeleye hazırlandığı belirtildi. Bildiride daha sonra şöyle dendi:

"Önümüzdeki günlerde yaşanamaz hale gelen hayat şartlarının ve gözleri doymak bilmeyen patronların da dayatmasıyla ülkemizi tüm işkollarında yoğun bir grev dalgasının sarması kaçınılmaz olacaktır. Bu grevler, sınıf mücadelesinde yükseldiği yerler olacaktır. Bu grevler, patronların dize geldiği savaş alanları olacaktır.

"Bıçak kemiğe dayandı. Artık yeter. Sömürüden kurtuluşun yolu Türkiye İşçi Partisi'nin yoludur, sosyalizmdir. Sen de işçi ve emekçilerin safında yerini al! Kendi sınıfının partisi, Türkiye İşçi Partisi'ne omuz ver."

★

DOĞU KARADENİZ'DE FAŞİST TIRMANIŞ HIZLANIYOR

TRABZON- Karadeniz Teknik Üniversitesinin, faşist çetelerin karargâhı durumuna getirildiği bildiriliyor. Üniversite'nin çevresinde karargâh

kuran faşistler, Üniversite'ye giden taksileri durdurup içindekileri tartaklayarak, üniversiteye işleyen belediye otobüslerine taşlı-silahlı saldırılar düzenleyerek, bu yolu kendilerinden olmayanların geçemedikleri bir yol yapmayı başardılar. Üniversite'de görevli "güvenlik kuvvetleri" ile KTÜ yönetiminin de bu saldırılara ilgisiz kalması, faşistlerin cüretini daha da artırıyor. Bu saldırılar sonucu, şehir içinde kalan ilerici öğrenciler üniversiteye adeta gizli gitmek zorunda kalıyorlar.

* * *

ÖTE YANDAN, KTÜ İnşaat-Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü öğrenci kantini Ülker ürünlerini boykot etmeyi kararlaştırdı. İşçileri işten atan Ülker patronunun tutumunu şiddetle protesto ettiklerini belirten renciler, direnişçi Ülker işçileriyle dayanışmalarını dile getirmek için kantinlerine Ülker ürünü almamaya karar verdiler.

* * *

DİSK'in öncülüğünde Ordu'da yapılan antifaşist mitingin görkeminden korkan faşist gruplar, çevrede otobüslere ve minibüslere saldırmayı alışkanlık haline getirdiler. Akçaabat'da faşistlerin bir minibüsün yolunu keserek yolcuları tartaklamaları üzerine olaya el koyan polis, saldırıya uğrayanları saatlerce gözaltında tuttu. TİP Trabzon İl Saymanı ve Rize İl Başkanı'nı da gözaltına alan polis, Parti yayını ve evraklarına keyfi bir biçimde el koydu. Trabzon'da sürdürülen bu yasadışı uygulamalar ve faşist saldırılar karşısında, enbaşta bilimsel sosyalistleri bulacaktır!

★

BALIKESİR

OKULLARIN FAŞİSTLEŞTİRİLMESİ HAREKETİ YENİ BOYUTLAR KAZANDI

Balıkesir- Savaştepe Öğretmen Lisesi'nde okul idaresi faşist öğrencilerle işbirliği yaparak ilerici, devrimci öğrencilerin okumasına olanak vermemeye çalışıyor. Bu amaçla sudan bahanelerle olaylar kışkırtarak ilerici, devrimci öğrencileri "bu olaylara karıştıkları" gerekçesiyle okuldan uzaklaştırıyor.

Bu oyunların bir parçası geçtiğimiz hafta sergilendi. Okul müdürü ortada hiçbir şey yokken öğrencilere saldırdı, kendilerini savunmaya kalkan öğrencilerin üzerine "vurun komünistlere!" diyerek faşistleri saldı. Daha sonra emniyet yetkililerini çağıran okul müdürü "karışıklık" çıkardıkları gerekçesiyle bazı öğrencileri okuldan uzaklaştırdı. Okulların faşistleştirilmesi hareketinin bir parçası olan bu girişim, ilerici öğrencilerin ve ailelerin haklı mücadeleleriyle boşa çıkarılacaktır. Okul müdürü ve faşist öğrencilerin bu geçici başarıları geri püskürtülecektir.

★ Varan 2

Yeni Halkçı gazetesi kapatıldı

✱ Politika gazetesi üzerindeki yasağın kaldırılması amacıyla, aralarında İstanbul Barosu Başkanı Apaydın'ın da bulunduğu 224 Avukat Danıştay'a başvurdu

Ankara'da yayınlanan ve ilerici yayın politikasıyla tanınan "Yeni Halkçı" gazetesinin yayını Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı'nca durduruldu!

Son beş yıldan bu yana hakkında bir tek dava açılmamış olan "Yeni Halkçı" gazetesinde 12 Mart faşist müdahalesinin yıldönümünde yeralan "12 Mart faşizmi lanetlendi" şeklindeki bir haber başlığı, kapatmaya gerekçe olarak gösterildi. "Yeni Halkçı", sıkıyönetim ilanından bu yana kapatılan sayısız ilerici dergiden sonra, Politika'nın ardından yayınına son verilen ikinci günlük gazete olmaktadır.

Çağdaş Gazeteciler Derneği Başkanı Yılmaz Ateş, yaptığı bir açıklamayla Yeni Halkçı'nın kapatılmasını kınadı ve şunları söyledi:

"Yeni Halkçı'nın kapatılması ilerici ve demokrat basının yaşam olanaklarını sınırlandırmaktadır. Böyle bir sınır basın emekçilerinin mağduriyetini ve basın özgürlüğüne gölge düşürmeyi de beraberinde getirmektedir. Anayasal özgürlüklere saygılı olmak her kişi ve kuruluştan önce Anayasal yönetimlere düşmektedir. Umarız ki bu yasaklama kısa sürede kaldırılır."

İlerici-demokratik güçler, ilerici yayın organlarına yönelen her türlü baskıya karşı, demokratik hak ve özgürlükleri titizlikle korumalıdır.

NOT...

Paket ve Pinochet

Nazlı Ilıcak, 13 Mart günlü gazetesinin köşesinde bazı sermaye çevrelerinin formülünü şöyle açıklıyor:

"- Meşru hükümetler + Ordu = İktidar..."

Bayan Ilıcak bir gün sonra, yani 14 Mart günlü yazısında da "meşru hükümetler"den ne anladığını anlatmağa çalışırken, söze, "meşru olmayanı" işaret ederek başlıyor, şöyle diyor:

"- Artan fiyatlar, düşen ihracat, gerileyen yatırımlar, fakirleşen Türkiye, Ecevit ekolünün neticeleridir.

"Şikago ekolü ise Şili'de parlak sonuçlar vermektedir: Artan ihracat, düşen fiyatlar, büyüyen bir ekonomi, sanayileşen bir ülke..."

İktidarda bulunduğu 21 aylık dönemde tekellere iki "altın yıl" yaşatan "Ecevit ekolü"nün, lafta da kalsa demokrasi yanlısı olması, tü-kaka olmasına yetiyor. Devam ediyor sonra:

"Pinochet'in sosyal politikası ile Şikago ekolünün iktisattaki uygulamalarını birbirine karıştırmamak gerekir. Çünkü sosyal hayattaki hürriyetsizliğe mukabil, ekonomik hayatın motorunu hürriyet, bür teşebbüs, serbest rekabet teşkil etmektedir..."

Anlayacağınız, Türkiye'nin kurtuluş modeli şudur: Şikago ekolü + Pinochet modeli = İktidar!...

Bugüne kadar sermaye sınıfından birisi hakkında "sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis etmenin" propagandasını yaptığı için soruşturma açıldığı görülmüş şey midir? Siz hiç "Cumhuriyetçiliğe aykırı veya demokrasi prensiplerine aykırı olarak devletin tek bir fert veyahut bir zümre tarafından idare edilmesi için her ne suretle olursa olsun propaganda yapan" bir sermayedarın T.C.K.'nun 142.nci maddesinden yargılandığını duydunuz mu? Nedir bu çırpınış? Nedir Pinochet paketine sarılış?...

Baba ve koca evinde, ticaretten, kâr'dan, komisyon, temsilcilik, tahvil, hisse senedi, ortaklık, ciro, milyon, milyar, borsa, oda, kota, kontenjan, transfer, stok, istif, defter, vergi kaçırma, zarar gösterme... gibi hesaplardan başka bir değerle tanışmayan bir beynin sınıfsal patolojisidir bu...

Burada kaydedilmeğe değer yanı, bu beynin, kendisini önümüzdeki günlerde Türkiye'de bir takım herzeler yemeğe aday görmesidir... Yoksa, şirketler topluluğu gelininin "zata ma sus" düşünceleri değildir ilginç, ibretlik ve burada kaydedilmeğe değer olan...

Ayrıca gene bu gazetenin, İstanbul-Paris-Beyrut-Frankfurt ilişkiler yumağında, ortaklar, temsilciler, kayın biraderler aracılığıyla ne baltlar karıştırdığı da salt ilginç değildir. Ancak, Aramco'lardan, Paris'teki yabancı şirket temsilciliklerine, nazi örgütlerine, MHP illegalitesinin Federal Almanya ucu takipçiliğine kadar uzayan bu ilişkiler mızrağı, artık ancak "sosyal hayattaki hürriyetsizliğe mukabil, ekonomik hayatın hürriyeti" çuvalına sığabilecek hale gelmiştir. Böyle sanılmaktadır. Bunun için, Pentagon'un ikinci bir Şili bayiliği için tercüman'lığı yapılmaktadır. İktidar desteğinde o gün bu gündür uygulanan terör makinasına güvenilip, emekçi güçlerin potansiyel ve ağırlıkları sıfır sayılacak öyle mi?

Kendi felsefesi içinde bile çivisinden çoktan kopmuş ve yosun tutmuş Monroe doktrininin baraç-mezat'ına, okyanuslar ötesinden Türkiye'yi sürme hesapları yapılacak öyle mi? Onun sancı ve çaresizlikleridir görünen.

Bir zamanlar pek imrenilen "Şah" modelleri, şimdi okyanuslar ötesinde aranır olmuştur.

Derslerle dolu İran'dan boşalan rol Türkiye'ye yüklenecek öyle mi? Şah'çılığın encamı bellidir.

İran'da, kızını dövmediğine yanıp, dizini döven Pentagon baba'larından Türkiye adına istenen, bir parçacık daha dövülecek diz ise, Pentagon'un mafsalları tekmelere de alışıktır.

Tarih tanıktır...

Ferhat Gün

"SINIF SENDİKACILIĞININ YOLU HAPİSHANELERDEN GEÇİYOR"

Türkiye İşçi Partisi Sendikalar Bürosu Sekreteri Yavuz Ünal, onbinlerce üyesi grevde bulunan ya da greve hazırlanan Tekstil Sendikası'nın tutuklu Genel Başkanı Rıdvan Budak'a bir dayanışma mesajı yolladı. Yavuz Ünal mesajında şöyle dedi:

"Rıdvan Arkadaş,

"Günümüz Türkiye'sinde sınıf sendikacılığının yolu hapishanelerden ve hatta faşist kurşunlara hedef olmaktan geçiyor.

"Başkanı olduğun sendikanın şu anda grevde bulunan 10 bini aşkın üyesi ve greve hazırlanan diğer onbinlercesi ile birlikte tüm demokratik güçler, senin bu mücadelenden güç alıyorlar.

"İşte bu bilinçle sana, dayanışmanızı ve selamlarınızı iletiyorum."

Sınıf sendik grev alanı

[illegible]

Daysal "Sendikal eylem birliğini örmeliyiz"

★ 1979 Eylül'ünde yığınsal bir toplu sözleşme savaşımına gireceğimizi kamuoyu biliyordu. Bu savaşımdan hazırlığını iyi yapan tarafın başarıyla çıkacağı açıktı. Bunu dikkate alan sendikamız 115 işyerinde toplu sözleşme komiteleri kurdu. Bu komitelerde yaklaşık 4000 üyemiz gönüllü bir katılım içerisine girdi. Sözleşme taslağı içinde yer alan taleplerimiz ve bizatihi sözleşmenin kendisi, Toplu Sözleşme Dairemizin yönlendiriciliği altında bu komitelerce saptandı. Bu taslağı iki ana bölümde incelemek mümkün: 1. Parasal konular, 2. Demokratik Taleplerimiz.

Parasal konularda bir kıyaslama yapmak için bir örnek vermek gerekirse; Arçelik'de bir saat ücreti tamamı olarak 1. yıl 50, 2. yıl için 60 TL. talep ettik. Buna karşılık MESS 30-33 önerdi. Tüm işyerleri için bu kıyaslama hemen hemen geçerli.

Demokratik taleplerimize gelince, şöyle sıralayabiliriz: haftalık daha kısa çalışma saati, daha uzun yıllık ücretli izin, iş güvencesi, iş sağlığı ve iş güvenliği.

★ MESS'in "ideolojik ve politik" diye saldırdığı taleplerimiz, işçi sınıfımızın daha insanca yaşamasını ve çalışma yaşamının demokratikleştirilmesini sağlayacak yukarıda örneklerini verdiğimiz taleplerimizdir. MESS bu taleplerimize hayır dediği gibi, kazanılmış haklarımızı da, kendilerinin neden olduğu bunalım koşullarından yararlanarak geri almaya kalkışıyor.

1977 sözleşmelerinde çalışma süreleri haftalık 46,5 saat olarak saptanmıştı. Ancak ücretler sözleşme hükmü olarak 48 saat üzerinden ödeniyordu. Bu sözleşme görüşmelerinde ise bizim 46.5 saati düşürme talebimize karşılık en ufak bir tavir vermeyeceklerini belirttikten sonra ücret ödemelerinin de bundan böyle 46.5 saat üzerinden yapılacağını belirtmişlerdir. Bizim bu taleplerimiz elbetteki işçi sınıfı biliminin yol göstericiliğinde, kendi bağımsız ideolojimizden kaynaklanmaktadır. Bunu saldırı konusu yapmak, "ideolojiyi" soyut bir şekilde mutlaklaştırmaya kalkışmak ve bu maskenin altına sığınarak hak alma savaşımımızı engellemeye yöneltmek demagojiden başka birşey değildir. MESS ve tekelci burjuvazi soğuk savaş döneminden miras kalan bu tür saldırılarla işçi sınıfımızı asla yıldıramaz. İşçi sınıfımızın ekonomik ve demokratik taleplerini onun ideolojisinden ayırmak elbette mümkün değildir.

★ Yeni hükümetin kuruluşu ile birlikte IMF'nin dayatmalarına boyun eğilerek paramın değeri yüzde 50 düşürüldü. Bunu, temel gereksinim maddelerine yapılan yüzde 100-500 arasındaki zamlar izledi. Bu koşullar altında en çok ezilen kesimin ücretliler olduğu yadsınamaz. Sendikamız şu aşamada 115'i MESS'le, 40 kadar işyeri de MESS dışında olmak üzere toplu sözleşme görüşmeleri içerisindedir. Son enflasyon ve zamları dikkate alarak bu işyerleri için taleplerimiz yeniden gözden geçirilip yükseltilmiştir. Ancak sendikamızın örgütlü olduğu işyeri sayısı 350-400 civarındadır. Bunların toplu sözleşmeleri ya daha önce bitmiş, ya da yeni toplu sözleşmenin başlamasına uzunca bir süre vardır. Bunu dikkate alan sendikamız Genel Yürütme Kurulu, bu işyerlerindeki üyelerimizin yaşam düzeyini korumak için ek bir zam talebinde bulunmayı kararlaştırmıştır. Yürütme Kurulumuzun bu kararı 9 Mart 1980 tarihinde ve yaklaşık 5000 sendika temsilcimizin katıldığı Temsilciler Toplantısında oybirliği ile onaylanmıştır. Bu konuda savaşım ödünsüz olarak sürdürülecektir.

★ Bu soruya yanıt vermeden önce ülkemizin genel konumuna bir göz atmakta yarar var. 14 Ekim ara seçimleri sonucu burjuva reformist CHP ağırlıklı hükümet iktidardan düştü ve gericilik parlamentoda güç kazandı. MHP destekli AP iktidarı böylece kurulmuş oldu. Bu hükümetin üç ana politikası vardır: 1. Tekellerin neden olduğu bunalımın yükünü işçi ve emekçi halkımızın üzerine yıkmak, 2. Ülkemizin emperyalizme bağımlılığını biraz daha artırmak, 3. Tüm bunlara sessiz kalınması için yeni yeni baskı ve terör yasaları getirmek. Tüm bunları önlemek olanaklıdır; ancak tek tek kesimlerde ve tek tek sürdürülecek eylemler başarı şansımızı azaltır. Yaklaşık 1 milyon işçinin toplu sözleşme savaşımı içerisine girmiş olması bizlere önemli bir olanak açmaktadır. Bu nedenle sendikalar arası eylem birliğini daha da örmek ve geliştirmek gerekiyor. Bunu başardığımız ölçüde tekellerin saldırılarını püskürtmekle kalmayıp, demokratik hak ve özgürlüklerin geliştirilmesi yolunda da önemli adımlar atmış oluruz.

Uyar "Bu grevler gerçek birer okul olacak"

★ Bildiğiniz gibi 77 işyerinde 30 bini aşkın üyemiz adına grev kararı aldık. 21 Şubat'ta ilk grev uygulamamız 5 işyeriyle başlamıştı. Bugün grevdeki işyerlerimizin sayısı 29'a ulaştı.

Grevlerimiz Tekstil İşverenleri Sendikası ile sürdürülen toplu sözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla kesilmesi üzerine gerekli işlemlerin tamamlanmasıyla birlikte kademeli olarak başlatıldı. Sözleşme görüşmelerinin kesilmesi doğrudan işverenlerin dayatıcı tutumlarına, taleplerimizin hemen hemen tümünü reddetmelerine bağlıydı. Ekonomik-demokratik isteklerimizin hiçbirisinin karşılanmaması grevlerin temel nedenidir denilebilir. İşverenler, görüşmeleri sürdürdüğümüz bir sırada Teksif ile imzalanan sözleşmeyi aynen kabul etmemizi istediler. Bu konuda da son derece katı idiler. Böyle bir metnin altına imza atmamız mümkün değildi, teklif tasarımızda ısrarlı olmamız gerekiyordu. İşte kazanılmış hakları bile gaspeden bir sözleşmeyi imzalamaya zorlanmamız, grevimizin başlıca nedenleri arasındadır. İsteklerimizi özet olarak sıralayacak olursak şunlar söylenebilir. Ücret zamları, yakacak, izin, yol paraları, ikramiyeler, geçmiş farklar vb. Bunların dışındaki temel hükümler. Onlar ne verdiler? Söylediğim gibi, bu isteklerin hemen hemen tümü ya günün koşullarıyla bağdaşmayacak ölçülerde geçiştirilmeye çalışıldı, ya da daha kötü olan bir yolu seçtiler, geçmişte elde ettiğimiz kazanımları bile geri almaya çalıştılar. Tekstil işkolunda sömürünün yoğunluğu, çalışma koşullarının ne denli kötü olduğu, iş güvenliğinin sağlam güvencelere bağlanamamış olduğu ve diğer zorluklar herkesçe bilinir. Bu işkolunda, ilk kez bu boyutlarda bir grevin yukarıda özetlemeye çalıştığım nedenlerle gerçekleştirilmiş olmasının yanında, ülkede giderek yaygınlaşan grevlerin, yükselen mücadelenin başlıca hareket noktaları da grevlerimizin nedenleri arasında kuşkusuz yer almaktadır.

★ Grevlerimimizin "ideolojik" olduğu yolundaki kampanya işveren sendikaları tarafından sürdürülüyor. Ellerindeki tüm olanaklarla bu yönde bir kampanyaya girdiler. Basın bunlardan yalnızca biri. Resmi güçlerin de bu konuda kampanyaya katıldıkları gözleniyor. Grevlerin "ideolojik" olduğu yolundaki iddialara aynı zeminte yanıt vermemizi beklemeleri boşuna. Bir kez, tartışılacak bir yanı yok. Ekmek kavgası ideolojikse, bu kavga da ideolojiktir. Karalama, aldatmaca kampanyasının bir parçası. Yalnız hemen belirteyim ki, bunun tartışılacak bir yanı yoktur demek, bu saldırının etkisiz kılınması, geri püskürtülmesi için hiç bir şey yapmayacağız anlamına gelmiyor. Saldırının kendisi, işlenen propagandanın teması ideolojik.

★ Anlaşılabileceği gibi, şimdi sendikamızın önündeki temel sorun 77 işyerindeki büyük sözleşmeyi başarıyla sonuçlandırmaktır. Bu arada, sözleşmeleri bir süre önce bağıtlanmış tek tek işyerleri için, günümüz koşullarına uygun önlemler düşündüğümüz ve bu konuda somut adımlar attığımız gibi, halen sözleşme görüşmelerinin sürdürüldüğü işyerleri için de tekliflerimizi ve tutumumuzu hayat pahalılığını ve diğer zorlukları göz önünde tutarak biçimlendiriyoruz. Sözleşmeleri imzalanan işyerlerinde yaptığımız protokollerle, İşverenler Sendikası ile yapacağımız büyük sözleşmenin kazanımlarını bu işyerlerine de uygulamak, aldığımız önlemlerin başında geliyor. Yani bazı işyerlerinde, 77 işyeri için alacağımız ücretlerin farkları üyelerimize ödenecek. Yine, sözleşmelerinin imzalanmasından sonra İşverenler Sendikası'na katılan işyerleri için de aynı esaslara uygun ücret farklarını ve diğer kazanımları alacağız. Bu tür işyerlerinde ayrıca geçmiş zaman farkları da yapılan protokollerle üyelerimizin sözleşme kazanımları arasına sokulmuştur.

★ Bu bir göstergedir. Yani, bugünlerde grevlerin, direnişlerin ve diğer hak arama biçimlerinin yaygınlaşmış olması ve birçok sendikanın grev kararı almış olması işçi sınıfı mücadelesinin giderek yüksek düzeylere ulaştığını işaret etmektedir. Bu hareketler, tekellerin bunalımın bedelini kolayca işçilere ödettiremeyeceğini ortaya koymaktadır. Bu yaygın grev döneminin DİSK'in genel grev kararı ile eşzamanlı olması bir başka şeyi daha ortaya koymaktadır. O da, bu kararı gerçekten yüksek bir mücadele potansiyeline dayanmaktadır. Grevlerimizin işçi sınıfımızın mücadele gündemi açısından taşıdığı önem büyük olmakla birlikte, bu grevler gerçek birer okul işlevi gördüğü sürece uzun erimli mücadele bakımından da büyük önem taşıyacaktır.

ları

nda

Yükselen grev dalgası faşizme karşıdır

Ülkemiz; sınıf mücadelesinin son derece keskinleştiği bir dönemi yaşamakta. Demokrasi güçleriyle gerici, faşist güçler arasında kıyasıya bir mücadele! İşbirlikçi tekeller ve onların Demirel iktidarı, "istikrarlı" bir Türkiye yaratmaya çalışıyorlar. Kitlelerin yoksullaşması süreciyle, terör, demokratik hak ve özgürlüklerin boğazlanması isteği ve girişimleri at başı. Burjuvazi, emekçi kitleleri yanıltmak, örgütlerinden koparmak için tüm silahlarıyla saldırıyor. Kurnaz hesaplar yapıyor, tuzaklar kuruyor, güçlerini nihai darbe için yeniden örgütlüyor.

Ezici baskı altındaki kitleler ise, bunalımın faturasını ödememek, yaşama koşullarını biraz olsun düzeltebilmek için hareket halindedir. Direnişler, her gün bir yenisi başlayan grevler, bu hareketliliğin göstergeleridir.

İçinde bulunduğumuz koşullarda grevler büyük önem kazanmaktadır. İşçi sınıfının grevlerde verdiği kavga, onu daha büyük kavgalara hazırlamaktadır. Grevler "savaş okulları" olmaktadır. Bu kavga içinde onlar, kendi sınıf güçlerini öğreniyorlar ve sınıyorlar. Sınıf düşmanını, siyasal iktidarı ve yasaları tanıyorlar. Birliğin gereğini, birliğin gücünü öğreniyorlar.

Grevlerin çıkış noktası ekonomiktir. Ancak bununla sınırlı değildir. Çünkü tekelci burjuvazinin ekonomik önlemleri faşizme yönelik önlemlerdir. Bu nedenle de sürdürülen grevler aynı zamanda doğrudan antifaşist yönelimlidir. Burjuvazi işçi sınıfına ve tüm emekçilere salt faşizan nitelikli ekonomik önlemlerle saldırmamaktadır. Bu saldırılar aynı zamanda politik ve ideolojik niteliktedir. Bu nedenle işçi sınıfı, bu ideolojik-politik saldırıları da göğüslemek, mevzilerini geliştirmek durumundadır. Ve işçi sınıfının ideolojik-politik mücadelesi, burjuvazinin istek ve iznine bağlı olmadan sürecek, zafere ulaşacaktır.

Proletaryanın devrim ordusu bu savaşlar içinde oluşacak, pekişecek, çelikleşecektir. Ekonomik mücadele temelinde verilen kavgada, siyasal gerçekler kavranacaktır. Bu kavgada proletaryanın yeni önderleri yetişecektir.

Tırmanan faşizmi püskürtebilmek, burjuvazinin hesaplarını boşa çıkarabilmek için kitlesel güçlerin seferber edilebilmesinde, tek cephenin oluşturulmasında, yükselen kitle eylemlerinin ve grevlerin önemli rolü olacaktır. Tek cephe, sınıf mücadelesi içinde oluşacak, sınanacak, örgütlenecektir. Grev alanlarında sınıf birliğini pekiştiren, tüm emekçi katmanlara örnek olan işçi sınıfı yığınları, köklü antiemperyalist, antitekel, demokratik dönüşümleri gerçekleştirecek devrimci bir demokratik iktidar için daha kararlı ve somut belirleyici savaşlara hazırlanacaktır. Grevlerin, demokratik bir iktidar hedefine yönelik tek cephenin oluşmasında bir manivela olarak kullanılması, bütün sosyalistlerin bugün en başta gelen görevidir.

İŞTE ULUSLARARASI DAYANIŞMA !

Tekstil grevleri uluslararası dayanışmanın yükseldiği bir alan olarak sürüyor. Geçtiğimiz hafta Türkiye'ye gelen Dünya Barış Konseyi'nin 9 temsilcisi, demokratik kuruluşlar ve sendikalar üzerindeki baskıların konu edildiği bir toplantının ardından, grev yerlerini gezerek grevci işçilerle sohbet ettiler, başarı dileklerini dile getirdiler. Fotoğrafta DBK temsilcisi, Dinarsu işçileriyle birlikte halay çekiyor.

Kesgeç

'İdeolojik tarafsızlığa yer yok'

Sosyal-İş Sendikası Genel Başkanı Özcan Kesgeç, çığ gibi büyüyen grev dalgası içinde işçi hareketini bekleyen sorunlar ve görevlerle ilgili sorumuzu şöyle yanıtladı:

Grev, ülkemiz koşullarında, işçi sınıfımızın en etkin ekonomik-demokratik mücadele silahlarından birisidir.

Bugün başta işçi sınıfımız olmak üzere emekçi katmanlar, bunalımın yükünün kendilerine çektirilmek istenmesinin bilincindedir. Tekelci burjuvazi başta olmak üzere, burjuvazi işçi sınıfımıza karşı bilinçli bir mücadele içindedir.

Pahalılık, enflasyon, vergi ve bir sürü düzenleme ile işçi sınıfımızın üstüne yüklediği yüklere, ücretleri dondurma, tensikatları hızlandırma, ücretleri düşük tutma, çalışma saatlerini artırma gibi yükleri de ilave etmek arzusundadır.

İşçi ücretlerindeki reel düşüşleri karşılamak bir yana, bir gün sonraki durumun ne olacağının işçiler açısından artık sır olmaktan çıktığı koşullarda, istenen ücret zamlarına karşı çıkmakta, kazanılmış hakları yok etmek isteyen bir tavrın içinde olmaktadırlar. Bunun içindir ki grevlerimiz "olağan" koşullardaki grevlerden çok farklı anlamlar kazanmış bulunmaktadır.

Kitle direnişlerinin yaygınlaşması, derinlik kazanması, grevlerin bu perspektife oturması ve oturtulması için mücadele verilmesi büyük önem kazanmıştır.

Emek-sermaye çelişkisinin alabildiğine keskinleştiği ve sınıf mücadelesinin yükseldiği günümüz koşullarında, burjuvazi ekonomik sömürü ve baskısını yoğunlaştırmakla kalmıyor. İşçi sınıfının ve emekçi yığınların ekonomik-demokratik kazanımlarına yönelik saldırılarını yoğunlaştırıyor. Politik ve ideolojik mücadelesini her türlü yol ve yöntemden yararlanarak adeta salvo ateşi halinde sürdürüyor.

Burjuvazi "ideolojik amaçlı grevler"den söz etmekle bir taşla bir kaç kuş vurmayı hesaplıyor: Birincisi, kamuoyunu grevler, grevci işçiler aleyhine etkileyip baskı altında tutmak. İkincisi, yoğunlaşan ideolojik saldırısını gözardı etmek ya da meşrulaştırmak. Üçüncüsü, işçi sınıfımızın sınıf bilinçsiz kesimlerini, grevdeki işçileri ve sendikaları etkileyerek yanlış tutum ve açıklamalarda bulunmalarını sağlamak.

Sınıf mücadelesi, ekonomik-demokratik, politik ve ideolojik boyutları ile tek bir bütündür. İşçi sınıfımızın bu üç alandaki mücadelesi birbirinden soyutlanamaz. Sınıf çelişkisinin ve mücadelesinin keskinleşip yükseldiği dönemlerde bu üç boyutlu bütünlüğün kavranması çok daha can alıcı bir önem ve açıklık kazanır.

Grevler esas olarak işçi sınıfının ekonomik-demokratik mücadele araçlarıdır. Temel hedefi işçilerin ekonomik-demokratik kazanımlarını koruyup geliştirmektir. Ancak tüm grevler karşısında sermayenin aldığı ve alacağı tutum kendi sınıf ideolojisine dayanır. Tüm grevler sermayenin ideolojik saldırılarının hedefidir. Kuşku yok ki, sınıf sendikaları açısından da, sınıf mücadelesinin her alanında olduğu gibi grevlere bakış ve değerlendirme tarzı, işçi sınıfının ideolojisine dayanacaktır. Sınıf mücadelesi içinde ideolojik tarafsızlık yoktur, olamaz. Bu gerçeğin bilincinde ve bu bilinçle mücadelenin içindeyiz. İçinde ve en ön safta olmaya devam edeceğiz.

Üldes

"Tarım işçileri DİSK'in öncülüğünde savaşıyor"

TİS Genel Sekreteri Hasan Üldes, bir süre önce son Genel Kurulu tamamlanan TİS'in bu dönemdeki görevlerine ilişkin sorumuzu şöyle yanıtladı:

"Sendikamız TİS'in kongresi 23-24 Şubat günlerinde yapıldı ve yeni bir yönetim göreve başladı. Eski Başkan Yalçın Talakan'ın yeniden başkanlığa seçilmesinin yanısıra, bilimsel sosyalist ve CHP'li işçiler tarafından desteklenen Merkez Yürütme Kurulu listesi seçimleri kazandı. Kongrede DİSK'in tek tip tüzüğü de oybirliğiyle kabul edildi.

"1963 yılında kurulan ve 1976 yılına kadar bağımsız bir sendika olarak kalan TİS, tabanın üst yönetime baskıları sonucu 1976'da DİSK'e katıldı. Son Genel Kurula kadar plansız, programsız ve ilkesiz bir yönetimin işbaşında olduğu Sendikamızda varolan kişisel sürtüşmeler, zaman zaman karşılıklı tasfiyelere kadar varmıştı. Bu olumsuzluklar, Sendikamızın örgütlenmesini önemli ölçüde engellemiş ve bunun tabanda yarattığı hoşnutsuzluk sonucu, eski Genel Başkan Mahmut Gündüzbey bir yıl önce yapılan Genel Kurulda Sendikanın başından uzaklaştırılmıştı.

'Bu gelişme, tarım işçilerinin sendika ağalarıyla uyutulmasına da son verme anlamını taşıyordu. Son Genel Kurula bu bilinçle giren TİS üyelerinin tabandan gelen yeni bir kadro oluşturmasıyla eski saltanata son verildi ve bağımsızlık, demokrasi sosyalizm kavgasında tarım işçilerinin de ön saflarda yeralmaları yolunda önemli bir adım atıldı.

"Sendikacılığı meslek edinenlerin üyelere bugüne kadar hiçbir eğitim vermemiş olması tamamıyla kasıtlıdır. Çünkü Sendikayı geçim ve saltanat kaynağı olarak görenler tabandaki işçilerin bilinçlenmesinden korkuyorlardı. Ama korkunun ecele faydası yoktur. Artık işçiler bu gibi sendika ağalarını çoktan aşmıştır.

'Sendikamızın yeni yöneticileri, geçmişteki bu olumsuzlukları aşmak için, göreve başlar başlamaz DİSK'in sınıf sendikacılığı ilkesini TİS'de hayata geçirmeye koyuldu. DİSK'e bağlı sendikalarla diyalog kurarak, öncelikle eğitim, personel, örgütlenme, toplu sözleşme vb. yönetmeliklerini hazırladı ve ayda bir çıkan Tarım İşçisinin Sesi gazetesi ile onbeş günlük bir haber bülteni çıkarmaya karar verdi.

'İşkolları yönetmeliğinin 1 ve 2 no'lu arasında örgütlenen TİS, bu işkolunda DİSK'e bağlı tek sendikadır. Milyonlarca örgütsüz tarım işçisi ve orman işçisi bundan böyle TİS'de örgütlenecektir. Hedefimiz, önümüzdeki dönemde bu işkolundaki işkolu yetkisini almaktır!

'TİS, bugünkü gerici iktidarın hazırladığı baskı yasaları ile, işçiler aleyhine ve Anayasanın eşitlik ilkelerine aykırı olan tarım iş yasasına karşı, üst kuruluşumuz DİSK'in almış olduğu genel grev kararını desteklemeye ve antifaşist kişi ve kuruluşlarla birlikte mücadelesini sürdürmeye karar aldı.

'Türkiye'de iş yasası kapsamına alınmayan tarım emekçilerinin DİSK'e bağlı tek temsilcisi olan TİS, tabanın söz ve karar sahibi olma ilkesinden şaşmadan milyonlarca tarım emekçisinin kurtuluşu için DİSK ilkeleri uğrunda vermekte olduğu ödünsüz kavgayı sürdürecektir.

SÖZÜMÜZ TRT ÇALIŞANLARINA

HASAN ERSİN

"TRT'nin asıl gücü sizlersiniz ve bu gücün demokrasi mücadelesindeki önemi büyüktür. Mücadelenin ışıklı yolu, gelecek güzel günlerin programlarını aydınlatmaktadır."

*

Sözümüz, tekelci sermayenin çanak yalayıcısı demokrasi düşmanlarına değil! Onlar, vatan hainliklerini ve halk düşmanlıklarını artık legalize etmişlerdir.

Sözümüz, geri dönülemez yolları açık seçik belirmiş olan TRT çocuklarına da değil! Onlar, faşizmin karanlık hesaplarına milli damadımızdan daha da mantıklı(!) kılıflar biçmektedirler. Hazretler, "Terör ne istiyor" derken, faşist iktidar odağının gizli niyetlerini de açık etmektedirler. Programı sunan TRT-Bir üyesi hanım spikerin sesinde titreyen sevinç, kan kokusu almış pirana balıklarının telaşını andırıyordu. Sözümüz, ona da değil!

Sözümüz, programda engin bilgisine başvurulan Emniyet Genel Müdürüne hiç değil. Çünkü onun, hangi sınıfın emniyetinin genel müdürü olduğu konusunda tartışma yok. Üstelik sayın genel müdür, 12 Mart'ın sorumlusu olarak göstermeye çalıştığı çevrelerden söz ederken, "legal ve illegal örgütler..." deyimini kullanarak, legaliteyi, yasaları ne denli umursadığını da kanıtlamış bulunuyor.

Bizim sözümüz, TRT çalışanlarınadır. TRT'nin ilerici, demokrat, yurtsever fikir işçilerine! Biliyoruz ki, "tarafsızlık" ve "hakkaniyet esasları" çerçevesinde görev yapan ve bu görevleri "kamuoyunun özgürce oluşması" yolunda yasalarca belirlenen ve desteklenen TRT çalışanları, ürettikleri programların sorumluluğunu kişisel olarak da üstlenmektedirler. Ve biliyoruz ki TRT'nin gücünü, bu asgari demokrat çizgide düşünen kafalar oluşturmaktadır. TRT Haber Merkezi imzalı "Terör Ne İstiyor" adlı program, demokrasiye ve "kamuoyunun özgürce oluşması"na müdahale anlamı taşımaktadır ve TRT'deki olumlu insan gücünü temsil etmemektedir.

TÜM-DER, TRT-DER, VAR-DER üyeleri, sözümüz sizedir! 12 Mart sınavından başarıyla geçen TRT emekçileri, kamuoyunu yeni 12 Mart'lara hazırlamanın sorumluluğunu üstlenmek istemeyenler, sözümüz sizedir! Metin yazarları, prodüktörler, yönetmenler, kameracılar, ışıkçılar, denetimciler, resim seçiciler, sesçiler, spikerler, haberciler, vardiya emekçileri, TRT'nin tüm ilerici, demokrat, yurtsever çalışanları sizedir sözümüz! TRT'nin asıl gücü sizlersiniz ve bu gücün demokrasi mücadelesinde önemi büyüktür. Mücadelenin ışıklı yolu, sorumluluğunu onurla taşıyacağınız, gelecek güzel günlerin programlarını aydınlatmaktadır.

Türkiye İşçi Partisi

"TRT FAŞİST DEMAGOJİ YAPIYOR"

Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu Üyesi, Merkez Örgüt Bürosu Sekreteri Can Açıkgöz verdiği demeçte, MHP destekli AP hükümetinin kurulmasıyla beraber TRT'nin, gericiliğin ve faşizmin borazanı haline geldiğini belirtmiş, bunun son örneğinin "Terör Ne İstiyor" adlı program olduğunu söylemiştir.

Bu programın faşist demagojinin tipik bir örneği olduğunu söyleyen Açıkgöz şöyle devam etmiştir:

"Faşist terörü gözlerden saklamayı amaçlayan TRT, bu programla, gerçekleri ters yüz etmiştir. Silahlı eylemlerin 'komando kampları'nda yetiştirilen faşist militanlar tarafından nasıl başlatıldığından tek bir söz bile etmemiştir. Tam tersine onları, bir zamanlar Demirel'in kullandığı deyimle 'milliyetçi vatanseverler' olarak göstermeye bile kalkışmıştır.

"Emperyalizmin, IMF'nin, tekelci büyük sermayenin emekçi halkımıza yönelttiği acımasız saldırıları, devalüasyonları, zamları, pahalılığı, işsizliği, işçi sınıfımızın üstüne yıkmaya çalışmıştır. Tariş'te işçi sınıfımızın demokratik haklarına yöneltilen saldırıyı, işten çıkarmaları gözardı etmiştir.

"Faşist demagojinin, Hitler ve hempalarını bile kurtarmaya yetmediği unutulmamalıdır. İşçi sınıfımız, emekçi halk kitleleri gerçekleri hergün yaşamlarında en açık bir şeklide görmektedir."

1968'DE SİLAH KİMİN ELİNDEYDİ?

YİĞİT GÜNEL

TV'de hafta içinde bir haber programı yayınlandı. Konu: Terör. Konuk: Emniyet Genel Müdürü Rafet Küçüktiryaki. Malzeme: Bir sürü kırpıntı film. Bir sürü yave. Bir sürü eskide kalmış, yalanlığı yüzlerce kez ispatlanmış görüş...

Ve birçok unutulan malzeme. Birçok yansımayan gerçek.

Hem de ne denli! 12 Mart döneminin sıkıyönetim mahkemelerine savcılar tarafından sunulan çoğu Milli İstihbarat Teşkilatı raporlarından yararlanılan "İddianameler" bile daha objektif olma çabası içindeydi. Böylesi bir monolog, Metin Toker'in, eline verilen metinleri okuduğu dönemlerde bile yapılmamıştı. TV'de bu denli yalan-yanlış bir program yayınlanmamıştı!...

TRT Haber Dairesi Başkanının yakınlarına sık sık tekrarladığı gibi "haber program" malzemesi bulamamalarından bile doğmuş olsa, bu denli "gaf" bir yere sığdırılamaz.

Sayın Küçüktiryaki ancak 1968 beyaz kitabında yer alabilen ve çürütülen savları yeniden TV ekranına getirdi. Küçüktiryaki dedi ki, "1968 yılında Fransa'da Cohn Bendit, ve Almanya'da Rudi Ducke önderliğinde başlayan olaylar Türkiye'ye de yansıdı. Ama oralarda durduğu halde burada kökü dışarda birçok grup tarafından körüklenip bugünkü boyutlara ulaştı" ve ekledi: "O gün bu hareketleri masum öğrenci hareketi olarak gören öğretim üyeleri vardı, destekliyorlardı. Bugün böyle olmadığı iyice ortaya çıkmıştır." Ve benzeri bir sürü görüş.

Önce şunu sormak gerekir TV'nin sayın yöneticilerine: Siz, bu son yavelerinize altlık eden arşiv filmlerinden kaçını daha önce olayın geçtiği günde kullanabildiniz? Kedi pisliğini saklar gibi yıllarca gösteremediğiniz bu kırpıntılardan terör malzemesi çıkaracağınıza nereden inanıyorsunuz. Size göre Hafıza-i Beşer nisyan ile malüldür. Ama bu film malzemesi arşiv malzemesidir. Arşiv aslında yanılmaz. Ve o olayların canlı tanıkları yaşamaktadır. Sizin dediğiniz gibi olmadığını bilirler. Söylemekten de çekinmezler.

Gelelim silahın kimin elinde olduğuna?...

İlk silahı kim kullanmıştır, öğrenci olaylarında. O günün ve bugünün başbakanı Demirel, "Sokaklar yürümekle aşınmaz" derken, 1968 yılının üniversite işgalleri sırasında hiçbir öğrencinin elinde bir tek silah yoktu.

Ama, onun hemen iki ay ötesinde 1968 yılının Temmuz ayında TİP üyesi Vedat Demircioğlu İTÜ yurdunda bir gece baskınında bazı polisler tarafından pencereden atılarak öldürüldü. Bu olaydan bir gün sonra Ankara'da Adliye önünde saldırıya uğrayan gençlerden gene TİP üyesi Atalay Savaş bir minübüs altında kalarak can verdi.

Sonra Hürriyet Meydanı'nda Taylan Özgür bir polis tarafından sırtından vuruldu. Görgü tanıklarının isim vermesine, polis İhsan'ı teşhis etmelerine karşın olay örtbas edildi. Sonra 16 Şubat 1969 kanlı pazarı, sonra birbirini izleyen birçok ölüm olayı. Günler bugüne yaklaştıkça bombalı üniversite katliamları, Kahramanmaraş olayları, 1977 1 Mayıs katliamı ve benzerleri...

Bu arada genç üniversite öğrencilerine marksizm üzerine nutuklar atan ajan provokatörler. Mahir Kaynaklar. Kendilerini yakacaklarını öne süren ajan provokatörler. Muzaffer Köklü'ler. Üniversiteli gençlerin ellerine silah sıkıştıranlar. Daha sonraları dönemin başbakanı Ecevit'in açıkça söylediği kışkırtıcı ajanlar. Gerçekten kökü dışarda olanlar...

Silah bunların elindeydi 1968'lerde. Ve silah bunların elinden belli aldatmacalarla bazı goşist gençlerin eline sıkıştırıldı. Bu başarılamazsa bazı ajanların ellerinde olaylar içinde ateşlendi, patladı.

Olaylar ne Sayın Küçüktiryaki'nin anlattığı gibiydi, ne de TV'nin arşiv artığı haber filmleri üzerine söylettiği yaveler gibi.

Bunun tersi TV monologlarıyla kimseye yutturulamaz.

LUİGİ LONGO 80 YAŞINDA

İtalyan Komünist Partisi Başkanı Luigi Longo'nun 80. doğum yıldönümü 15 Mart'ta kutlandı.

Longo'nun yaşamının en önemli dönemleri, devrimci olayların ve uluslararası dayanışmanın doruk noktaları ile çakışıyor. Luigi Longo, birinci emperyalist dünya savaşına karşı yığınsal eylemlerin ve büyük Ekim Devrimi'nin etkisi altında Turin'de İtalyan işçi hareketindeki solculara katıldı. 21 Ocak 1921'de Livorno'da İtalyan Komünist Partisi'nin kuruluş kongresine katıldı ve 1922 yılında Komünist Enternasyonal'in IV. Kongresi'ne katılmak üzere Moskova'ya gitti. Faşist diktatörlüğün ilk yıllarında, İtalyan genç komünistlerinin önderlerinden biri olarak kuzey İtalya'da antifaşist direniş mücadelesini örgütledi. Daha sonra Fransa ve İsviçre'de Parti'nin illegal mücadelesini yönetti. 1932 sonundan 1934 başına kadar İtalyan Komünist Partisi'nin temsilcisi olarak Komünist Enternasyonal'in İcra Komitesi'nde yer aldı. 1935 Ekim'inde ise Brüksel'de İtalyan faşizminin Habeşistan'a saldırısına karşı bir kongre düzenledi.

Luigi Longo bir politik komiser, bir örgütçü ve daha sonra "Uluslararası Tugay" genel müfettişi olarak İspanya Cumhuriyeti'ni faşist işgalcilere karşı savundu. Ulusal Kurtuluş Hareketi komitesinin önderlerinden biri ve Partizan birlikleri komutan vekili olarak İtalya'da direniş hareketinin birliğine ve faşizmin yenilgiye uğratılmasına büyük katkıda bulundu.

Longo, savaşı izleyen yıllarda Palmiro Togliatti'nin yanında genel sekreter vekili olarak görev yaptı. 1946 Haziran'ında Anayasa koyucu Meclis'e seçilmesinden sonra, uzun yıllar partisini Parlamentoda temsil etti. 1964-1972 yılları arasında ise Genel Sekreter olarak İKP'nin başında bulundu.

Longo, İKP'nin XV. Kongresi'nin öncesinde, 30 Mart 1979 tarihli 'l'Unita"da yazdığı bir yazıda şöyle diyordu: "İKP şu temel amacını gerçekleştirmek zorundadır: Ülkenin yeni bir politik yönetime kavuşması için, demokrasi ve barışın sosyalizm yolunda ileriye götürülmesi için, işçilerin ve tüm demokratik güçlerin birliği."

TÜRKİYE GENÇLİĞİYLE DAYANIŞMA FORUMU

DDGF ve UÖB temsilcilerinin yer aldığı bir delegasyon, Boğaziçi Üniversitesi'nde 16 Mart faşist katliamı ve Türkiye Öğrenci Gençliğiyle Dayanışma Günü nedeniyle düzenlenen foruma katıldı. Forum, Boğaziçi Kültür Derneği ve Öğrenci Temsilciliği tarafından düzenlendi.

Baştan sona coşkulu bir hava içinde geçen forumun açış konuşmasını Genç Öncü GYK üyesi Hamza Tığlay yaptı. DDGF ve UÖB temsilcileri ise konuşmalarında, Türkiye'de bulunmalarının nedenlerini ve demokratik gençlik hareketinin önündeki görevleri anlattılar. Türkiye'de ve dünyada gençliğin birliğinin yakıcı önemini vurguladılar.

Forum, BKD ve Öğrenci Temsilciliği adına yapılan ve Dünya ve Türkiye Demokratik Gençlik Hareketi'nin birliği yolunda atılan adımları coşkuyla selamlayan konuşmalarla son buldu.

TSİP'İN GENÇLİK SORUNLARI TOPLANTISI YAPILMADI

18 Mart Çarşamba akşamı İstanbulda yapılması planlanan TSİP'in "Gençlik Sorunları" toplantısı son anda ortaya çıkan olumsuzluklar nedeniyle iptal edildi. Genç Öncüler, İlerici Gençler, Devrimci Demokrat Gençler ve Sosyalist Gençler tarafından ortak olarak düzenlenen gece, esas olarak "16 Mart Türkiye Gençliğiyle Dayanışma Günü"nün yığınsal biçimde kutlanmasını hedefliyordu. Konuk delegasyonun katılması ve konuşması planlanan gece, uluslararası bir nitelik de taşıyordu.

Ne var ki toplantı, Devrimci Demokrat Gençler'den gelen ve Sosyalist Gençler'ce dolaylı bir biçimde desteklenen son derece olumsuz, sekter bir anlayışın ortaya çıkması nedeniyle çıkmaza girdi ve iptal edildi. Ulusal değerlere bakış konusundaki farklı yaklaşımlar, ve bu çerçevede, geceye Türkiye adına katılan örgütlerin bayraklarla simgelenmesi konusu ortaya çıkan olumsuzluğun temelini oluşturdu.

Gecenin uluslararası karakterini gözden kaçıran ve bırakalım gençlik düzeyinde çözümlenmesini, siyasi düzeyde de çözümü savunulduğu biçimi ile mümkün olmayan bu anlayış, zaten son derece sancılı bir biçimde gelişen gençliğin eylem birliği çalışmalarına zaaf olarak eklenecek bir başka boyutu ortaya çıkardı.

Uluslararası karakteri bulunan eylemlerin ve bu eylemlerde tek tek örgütlerin temsilcilerinin hiç de küçümsenemeyecek ve gözardı edilemeyecek kuralları vardır. Kuralların uygulanmasında ise niyetler değil, varolan somut durum dikkate alınır.

Geceyle somutlanan olumsuzluğun aşılması, eylem birliği çalışmalarındaki genel sorunların çözümünde atılacak ileri adımlara bağlıdır.

Gençliğin yurt çapında birliği önemlidir. Uluslararası düzeyde birliği ise kuşkusuz çok önemlidir. Hele hele, DDİF'nin 1980 eylem programının Türkiye'deki gençlik örgütlerinin ortak planlama ve katılımıyla ele alınması gibi çok önemli bir görevin varolduğu bir dönemde olumsuz ve sekter anlayışların boy atmasının sorumluluğunu kimse üstlenemez. Gençliğin ülke içindeki ve uluslararası düzeydeki birliği, birini diğerinin karşısına bir pazarlık, bir tehdit aracı olarak çıkararak sağlanamayacağını bilmek gerekir. Bu tür çıkışlara olanak tanınmamalıdır.

GENÇ ÖNCÜ Genel Sekreteri Mesut Vural Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu ve Uluslararası Öğrenciler Birliği temsilcileriyle Ankara garında

"Zafer ortak mücadeleyle kazanılacaktır"

"16 Mart Türkiye Öğrenci Gençliğiyle Dayanışma Günü" geçtiğimiz hafta bir dizi eylemle anıldı. Genç Öncüler, İlerici Gençler, Devrimci Demokrat Gençler ve Sosyalist Gençlerin ortaklaşa gerçekleştirdikleri eylemlerin bir bölümüne, "Dayanışma Günü" nedeniyle ülkemizde bulunan DDGF ve UÖB temsilcileri ve Federal Alman, Fransa ve Yunanistan Komünist Gençlik Örgütleri basın görevlileri de katıldılar. Konuk delegasyon ayrıca, TİP, TSİP Genel Merkezlerini, CHP parlamenterlerini ve aralarında Barış Derneği'nin de bulunduğu çeşitli kitle örgütlerini ve sendikaları ziyaret etti.

İstanbul'da Genç Öncü, İGD, SGB ve DDKD temsilcileri ve konuk delegasyonun katıldığı bir brifing düzenlendi.

"ZAFER ORTAK MÜCADELEYLE KAZANILACAKTIR!"

4 gençlik örgütü temsilcisinin konuşmalarından sonra, DDGF büro temsilcisi Henric-Brant Pederson şunları söyledi:

"16 Mart gibi önemli bir günde sizlerle birlikte olmak, bizim için özel bir övünç kaynağı oluyor.

"Sizden, örgütlerinizin tüm üyelerine DDGF'nin dayanışma selamlarını götürmenizi istiyoruz. Onlara, sizin savaşınızı çok yakından izlediğimizi bildirmenizi istiyoruz. Aynı zamanda onlara, DDGF'nin tüm üye örgütlerinin dayanışma duygularını bildirmenizi istiyoruz.

"Örgütlerinizin birçok üyesi faşist kurşunların hedefi oldu. Böylesi önemli bir günde, faşizme karşı mücadelede düşen yoldaşların anısını aklımızda sürekli canlı tutacağımıza söz veriyoruz.

"Yaptığınız konuşmalar, Türkiye'nin ilerici, demokratik gençlik örgütleri arasında eylem birliği için ümit verici bilgilerle doludur.

"DDGF'nin asıl amacı tüm dünyada ilerici, demokrat gençliği birleştirmektir.

"Emperyalizmin ve gericiliğin yeni saldırılarının söz konusu olduğu, onların silahlanma yarışı ve soğuk savaş politikasını tırmandırmak gibi bir yönelim içine girdiği bir dönemde, gençliğe bu saldırıyı püskürtmek için birlik görevi düşüyor.

"Emperyalizmin askeri ve politik varlığını güçlendirme çabaları, barışı tehdit ediyor. NATO tarafından, Batı Avrupa'ya nükleer füzeler yerleştirme kararları alınıyor. Emperyalizm, Hint Okyanusu'nda askeri varlığını güçlendirmek istiyor. Bütün bunlar, gerileyen emperyalizmin mevzilerini geri almak için azgın bir saldırı başlattığının göstergesidir.

"Ülkenizdeki hükümetin, İran ve Afganistan'daki gelişmelerden sonra emperyalizm tarafından nasıl kullanılmak istendiğini biliyoruz.

"DDGF Yürütme Kurulu toplantısı Şubat ayında yapıldı. Yürütme Kurulu şu andaki durumu tespit etti, 1980 Eylem Programını çıkardı.

"DDGF; barış ve silahsızlanma için mücadele sorununu öne koydu. 1980'i silahlanmaya karşı mücadele yılı olarak saptadı.

"Silahsızlanma İçin Bir Dünya Gençlik Forumu düzenleme hazırlıkları içindeyiz. Aynı zamanda bir dizi etkinlikleri gündeme getireceğiz.

"DDGF Yürütme Kurulu gençliğin yaşamsal sorunlarına, işsizliğe karşı eylemleri yükseltme görevini 1980 Eylem Programı içine aldı.

"Yürütme Kurulu ayrıca, anti-emperyalist mücadeleye nasıl katkıda bulunabileceğini görüştü. Laos, Kamboçya, Nikaragua gençliği ile, Filistin halkı ve gençliğiyle, Latin Amerika'da gerici, faşist rejimlere karşı mücadele eden halklar ve gençlerle, ırkçılığa karşı mücadele eden Güney Afrika ülkeleriyle ve faşizm tehlikesine karşı savaşan emekçi yığınlar ve gençlerle dayanışmayı ve bu mücadeleleri desteklemeyi önemli bir görev olarak saptadı.

"Türkiye'ye gelişiniz, yürüttüğünüz amansız mücadeleye bir katkı niteliğindedir.

"Biliyoruz ki hepiniz DDGF'nin eylem programını yaygınlaştırmak için çalışıyorsunuz.

"Eminiz ki, DDGF'nin 1980 eylem programı içinde yer alan etkinlikler için sizler ortak çalışma içinde olacaksınız. Birlikte planlanan ve yürütülen eylemleri, DDGF coşkuyla karşılayacaktır.

"Çalışmalarınızda başarılar diliyorum.

"Zafer ortak mücadeleyle kazanılacaktır!"

16 Mart antifaşist eylemlerle lanetlendi

İki yıl önce İstanbul Üniversitesi'nde faşistlerce girişilen saldırıda altı ilerici öğrencinin öldürülmesi Türkiye düzeyinde gençlik yığınlarının eylemleriyle anıldı.

Genç Öncüler, İlerici Gençler, Sosyalist Gençler, Devrimci Demokrat Gençler imzalı bildiri tüm öğrenim kurumlarında, öğrencilerin yoğun olarak bulundukları bölgelerde dağıtıldı.

Yine dört gençlik grubunca ortaklaşa hazırlanan "16 Mart'ı Unutmayacağız" yazılı pullar yaygın biçimde asıldı.

İstanbul'da düzenlenen eylemler ayrı bir önem taşıyordu. Hem dünya demokratik gençliğinin temsilcilerinin İstanbul'da enternasyonalist dayanışma amacıyla bulunmaları, hem de katliamın olduğu kent olması nedeniyle 16 Mart'tan önce başlayan eylemler 20 Mart'a kadar sürdü.

İktisat Fakültesi'nde, "Yeni 12-16 Mart'lara Geçit Vermeyeceğiz-Genç Öncü" yazılı pankart asıldı. Aynı sloganın bulunduğu pankartla yapılan mitingle, Beyoğlu'nda trafik kapandı, yüzlerce genç faşizme geçit verilmeyeceğini baykırdı.

Ankara'da ve İzmir'de üniversite çevrelerine asılan pankartlar ve yapılan toplantılarla 16 Mart'ın unutulmadığı, unutulmayacağı belirtildi. Güvenlik kuvvetlerinin tüm illerde olağanüstü önlemler almasına karşın gerçekleşen eylemlere geniş gençlik yığınları katıldı.

Barış için uluslararası sempozyum

İstanbul'da 8-9 Mart tarihlerinde uluslararası bir sempozyum düzenlendi. Barış Derneği, Birleşmiş Milletler Türk Derneği ve Unesco Türkiye Milli Komitesi tarafından düzenlenen sempozyumun konusu "Silahsızlanma İçin Eğitimde Kitle İletişim Araçları"ydı. Sempozyuma, Dünya Barış Konseyi adına Başkan Yardımcısı Amerigo Terenzi, Uluslararası Gazeteciler Örgütü temsilcileri, İtalya, Fransa, Mali, Kostarika, Polonya, Finlandiya delegasyonu yanında Türkiye'den TRT, basın temsilcileri, bilim adamları, sanatçılar ve uzmanlar katıldılar.

Sempozyum nedeniyle biraraya gelen ve aralarında siyasi parti, sendika ve demokratik örgüt yöneticileri, üniversite öğretim üyeleri ile sanatçıların bulunduğu bir çok kişi, halkımıza bir çağrı yayınladılar. Çağrıda özetle şunlar yeraldı:

"Silahlanma yarışına son vermek, detantı koruyup geliştirmek için mücadele; günümüzün en yakıcı görevidir.

"Böylesi bir savaşım ancak en geniş yığınlara gerçekler açıklanarak, onların bilinçli ve aktif katkısı sağlanarak başarıya ulaşabilir.

"Bu ise, en geniş hak ve özgürlüklerin bulunduğu bir ortam gerektirir.

"Ülkemizde faşist tehlike bugün her zamankinden daha ciddi ve yakındır.

"Biz, demokratik hak ve özgürlükleri, demokratik konum ve kazanımları korumanın tüm barışseverlerin ve demokratların en ivedi görevi olduğuna inanıyoruz.

"Bu amaçla, demokrasiden, barıştan yana tüm örgüt ve kişileri vakit geç olmadan biraraya gelmeye, demokratik konum ve kazanımlara yönelen tüm saldırıları ortak bir mücadeleyle göğüslemeye çağırıyoruz.

"Basın ve yayın emekçilerini, bir yandan silahlanma yarışını körükleyecek, öte yandan ülkemizde tüm demokratik hakları yok edecek yalan ve asılsız haberlere kitle haberleşme araçlarında yer vermemeye, kitlelere gerçekleri yansıtma konusunda daha kararlı ve uyanık olmaya çağırıyoruz."

TİP

İki 16 Mart

Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu Üyesi Can Açıkgöz, 16 Mart faşist katliamı dolayısıyla basına verdiği demeçte şöyle dedi:

"Türkiye tarihi iki 16 Mart tanıyor. Birincisi, Ulusal Kurtuluş Savaşı yıllarının 16 Mart'ı, ikincisi ise 1978 16 Mart'ı. Birincisinde emperyalist işgalcilerin katliamı, ikincisinde gerici-faşist güçlerin katliamı var.

"16 Mart 1980'de bu iki 16 Mart'ı hatırlıyor ve emperyalizme, faşizme karşı, işçi sınıfımızın öncülüğünde en geniş ilerici, demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğinin ilerisinde bir kez daha duruyoruz.

"16 Mart 1978'de altı ilerici öğrencinin öldürülmesiyle sonuçlanan faşist saldırıya cevap 20 Mart günü gerçekleştirilen genel direnişle verildi. Emperyalizmin ve faşizmin tüm saldırılarına cevap, demokratik güçlerin en geniş eylem ve cephe birliği ile verilebilir. Ve verilecektir."

"Afgan direniş kuvvetleri"

"İNGİLİZ MÜSLÜMANLARI"

Afganistan devrim hükümetine karşı, emperyalizmin maşalığını yapan "İslam mücahitleri" için burjuva basını, "ülkelerinin kurtuluşu için savaşan, halkın bağrından çıkmış savaşçılar" yalanlarını yayma çabası içinde. Ancak, Pakistan'da CIA, Çin ve uluslararası gericiliğin diğer güçleri tarafından finanse edilen kamplarda eğitim gören bu "İslam mücahitlerinin" yöneticilerine yakından bakılınca görüntü bambaşka! Sıralayalım:

1. İttihad-ı İnkilâb-i İslam'ın lideri Seyid Ahmet Geylani! Devrim öncesinde Kabil'de Fransız Peugeot otomobillerinin acentalığını yapıyordu. Geylani'nin servetinin kaynağında - otomobil ticaretinden başka- yüksek faizle para vermek de bulunuyor. Geylani ailesi, Celalabad yakınlarında onbinlerce dönümlük araziye sahip feodal bir aile. Devrimden sonra bu toprakların büyük bir bölümü köylülere dağıtıldı. Kabil'deki Peugeot dükkanı da artık işlemez olunca, Geylani CIA desteğinde bir İslam mücahidi oldu çıktı. Geylani'nin karısı ise devrik Şah Nadir'in torunu.

2. Hizb-i İslami'nin lideri 35 yaşındaki Gulbuddin Hikmetyar! Daha devrim öncesinden Pakistan ile işbirliği halinde. Sınır bölgelerinde karışıklık çıkartmakla ünlü. Şeriat'a bağlı bir düzen kurmak istiyor. Hikmetyar'ın "Müslüman Kardeşler" örgütü ile yakın ilişkileri de biliniyor.

3. Cephe-i Necat-i Milli'nin önderi Sebratullah Mucahidi! Ailece gericilikle ünlü. Kopenhag camii imamlığından İslam Mücahitliğine gelmiş. Mücadihidi'nin babası ve amcaları daha 1929'larda - İngiliz emperyalizmine karşı savaştığı için devrilen - Emanullah Han'a karşı çıkmışlar. Emanullah Han'ın devrilmesi için İngiliz ajanları ile işbirliği yapan Mücahidi ailesi, o zamandan beri Afganistan'da yabancı uşaklığına alışık.

4. Kendisini "Özgür Afganistan İslam Cumhuriyeti'nin başbakanı ilan eden Ziya Han Nasiri! ABD'de "pazarlama" eğitimi görmüş. CIA'nın Afganistan planlarında önemli rolü var. Pakistan'daki kampları geziyor, yarım düzine İslam mücahit örgütü arasında birlik sağlamaya çalışıyor. Nasiri'nin New York'taki amiri, Beşir Zekeriya. ABD'deki CIA karargahıyla Peşaver'deki mücahit kampları arasında eşgüdüm sağlıyor.

Beşir Zekeriya bir gazetecinin İslam gerillalarının kadın ve çocukları da öldürüp öldürmediği sorusuna "Biz kafir olan herkesi öldürürüz." cevabını veren bir manyak.

Bu renkli kişilerin yönettiği harekete Kabil'de verilen ad "İngiliz müslümanları."

Öte yandan, Afganistan Bahtar Ajansı, ABD kaynaklı düzmece haberlerin tersine, bir tek Sovyet askeri birliğinin bile karşı devrimci çetelerin bastırılmasına katılmadığını; Amerikalı, Çinli ve Mısırlı uzmanların gözetiminde eğitildikleri Pakistan'dan Afganistan topraklarına gönderilen sabotajcı ve karşı devrimci çeteleri bizzat ADC Silahlı Kuvvetleri'nin yokettiğini belirtti.

"Adı bilinmeyen yetkili" Amerikan kaynaklarının öne sürdükleri biçimde, Afganistan topraklarında hiçbir Sovyet roketinin bulunmadığı, oysa bu bölgede seyreden uçak gemilerinde nükleer silahlarla donatılmış bombardıman uçaklarının bulunduğu da bir başka gerçektir.

Dünya halklarının her türlü yalana inanacakları varsayımıyla yola çıkan emperyalistler, esaslı bir tokat da Yakındoğu halklarından yiyeceklerdir!

Kabil'de konut kombinaları: Barış içinde güvenli bir çalışma

Hindistan yeni bir dönemin eşiğinde

Hindistan yeni bir dönemin eşiğinde. Üç yıllık bir sağ iktidar döneminden geçtikten sonra Hindistan, bir kez daha İndira Gandi'nin Kongre Partisi'nin yönetiminde. Bu yönetimin başarılı olup olmamasını Gandi'nin eski iktidarında düştüğü yanlışlıklara bir kez daha düşüp düşmeyeceği belirleyecek. Ama Gandi'nin Hindistan'da yeniden iktidara gelişi, dünya yüzündeki anti-emperyalist ve barışçı hareket için bir ileri adım sayılmalı.

İktidara geldikten sonra ülkesinde geri kalmış bölgeleri gezen başbakan Gandi, burada sağcı Janata Partisi'nin iktidarı sırasında, eyalet hükümetlerinin uyguladıkları baskıları halktan dinledi. Halk, Uttar Prades eyaletinde yapılan işkenceleri anlattı başbakan Gandi'ye. Kimi köylerde jandarmalar kadınların toplu halde ırzına geçmiş, kimi insanlar dövülmüş ve akla gelmeyecek işkencelere tutulmuşlardır.

Bu gezi sonunda başbakan Gandi dokuz eyalette hükümetleri kendi anayasal yetkilerine dayanarak görevden aldı. Bunun üzerine seçimlerde yenilgiye düşen sağ partiler başbakanı "faşistlikle" suçladılar. Eski başbakan Charan Singh, Gandi'nin faşist uygulamalara yeniden geçtiğini söylüyordu. Oysa sağcı Janata Partisi'nin uygulamaları da ortadaydı.

Janata Partisi dış politikada emperyalizme adım adım yaklaşırken, içeride de ekonomik yaşamı iyice bozmuş, büyüme hızı 7.4'den 3'e düşmüş, bu arada enflasyon yüzde 21'e kadar yükselmişti.

Şimdi Gandi hükümeti, fiyatların düşmesini sağlayacak, enflasyonu düşürecek ve genellikle halkın refahına işleyecek bir politikayı uygulamaya koyarken, dışarıda da emperyalizme karşı, barışçı bir politikayı başlatıyordu. Bu açıdan Afganistan konusunda Gandi, batının koparduğu gürültüye kapılmıyor ve "Afganistan olaylarını dünyadaki tüm gelişmelerden soyutlayarak ele almanın ve değerlendirmenin doğru olmadığını" söylüyordu.

Öte yandan Kampuçya'da emperyalistlerin ambargo koydukları devrimci yönetimi resmen tanıyacağını ve bu ülkeye yardım edeceğini de resmen açıklıyordu Hindistan başbakanı.

Bu süreç içinde Gandi, eski iktidar döneminde aşırı baskıcı uygulamalarda bulunarak düştüğü yanlışlıklara düşmezse, Hindistan için iyi bir geleceğin eşiğini oluşturacak. Nitekim son seçimlerde Hindistan'da halkın uyanışının [illegible] belirtileri oldukça yoğun. Hindistan Komünist Partisi'nin hızlı gelişmesi bunların başında yer alıyor.

YıldırımOrdu "hizmete" girdi

ABD Savunma Bakanı Harold Brown'ın emriyle, Florida'daki Makdil askeri hava üssü General Paul Kelly karargahına Amerikan bayrağı çekildi. "Hızlı Tepki Kolordusu'nun" (diğer adıyla "Yıldırım Ordu") hizmete girişi böylece kutlanmış oldu!

100 bin kişiden oluşan bu saldırı birliğinin eylem alanı bütün dünyadır; "ABD'nin çıkarlarına yönelik bir tehdit"in ortaya çıktığı herhangi bir bölgedir. Amerika'yı kimin, nerede ve nasıl "tehdit ettiğine" pek tabii ki bizzat Washington karar verecektir! Pentagon'un açıklamasına göre, bu ordu, Yakındoğu'da, Afrika'da ya da Kore'de "büyük olmayan ya da yarım savaş"; yeterli miktarda askerin "aynı anda sağlanması" halinde ise Avrupa'da "büyük bir savaş" yapmak için gerekliymiş.

Emperyalizm eline işte böyle büyük bir cop aldı! İsrail, Mısır, Suudi Arabistan, Portekiz, İspanya, Guam, Filipinler, Singapur, Tayland, Malayziya, Endonezya gibi ülkeler ise bu "hizmet" için yararlanılması düşünülen ülkeler.

Dışişleri eski Bakanı Gündüz Ökçün, Yankı dergisinin sorularını yanıtlarken Demirel'in azınlık hükümetinin "tek boyutlu" olarak nitelediği dış politikasını, "Batı ile ilişkilere "aşırı önem" vermek, buna karşılık Türkiye'nin komşularıyla, İslam ülkeleriyle, Balkan ülkeleriyle, Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa ülkeleriyle ve genel olarak gelişme sürecindeki ülkelerle ilişkilerinin geliştirilmesine gereken özeni göstermemek, dahası, bu ilişkileri "ihmal etmekle" suçlamış bulunmaktadır.

Gerçekten de, kerhen destekli Demirel azınlık hükümetinin, dış politikada, yüz gün gibi kısa bir sürede, ülkenin, temelleri Cumhuriyetin kuruluş dönemlerinde atılan geleneksel olduğu kadar gerçekçi ulusal dış politikasına bütünüyle ters düşen tercihler benimsediği, giderek bu tercihleri şaşırtıcı bir kolaylıkla "kuvveden fiile" çıkardığı gözden kaçmamaktadır. Kerhen destekli, geleceği büyük ölçüde pamuk ipliğine bağlı bir azınlık hükümetinin dış politikada, Meclislerde tek başına rahat çoğunluğa sahip Demirel hükümetlerinin benimsemekte güçlük çektiği 50'li "Soğuk Savaş" yıllarının ABD ve Batı'ya kayıtsız şartsız bağlılık politikası yönündeki tercihleri, bunca fütursuzlukla benimseyebilme gücünü nereden aldığı sorusu ise henüz yeteri açıklıkla yanıtlanmış değildir. Oysa Demirel'in azınlık hükümetinin yüz günlük iktidarı süresinde dış politikadaaldığı kararlar, benimsediği tercihler ve yüklendiği angajmanlar ülkenin yakın geleceğini olumsuz yönde etkileyebilecek önemdedir. Bu nitelikleriyle de çok yakından ve gereken ciddiyetle izlenmesi zorunlu olan bir olgudur.

Demirel azınlık hükümetinin yüz günlük iktidarı süresinde yöneldiği tercihler, nitelikleri itibariyle, salt CHP ağırlıklı Ecevit hükümetlerinin güçlendirip geliştirmeye çaba gösterdikleri çok yönlü, göreli olarak da, ulusal çıkarların ön plana alınmasına özen gösteren dış politikasına değil, Demirel'in 1965'lerde bizzat başlattığı Sosyalist Dünya'ya açılma politikasına da bütünüyle ters düşmektedir. Öte yanda, eski Dışişleri Bakanının sergilediği endişelerin, yine bütünüyle, somut verilere dayandığından da kuşku yoktur. Gerçekten de Demirel azınlık hükümeti, yakın geçmişin acı deneyleri ve düş kırıklıklarını unutarak, iktidara geldiğinden bu yana, ülkenin içinde bulunduğu dar boğazdan, bir kez daha, ancak ABD ve Batı'nın yardımıyla kurtulabileceği saplantısı içinde girmiş, dış politikasını da bu amaca dönük bir biçimde düzenlemiştir. Bununla da yetinmemiş, ABD ve Batı'nın gözüne girmek için sürekli bir biçimde sözde kalan, hele ölçüsü, miktarı ve kapsamı bir türlü belli olmayan "yardım" vaadlerine karşın, başta Sovyetler Birliği ve Sosyalist Dünya olmak üzere 3. Dünya ülkeleriyle gelişme sürecinde olan ilişkilerimizin duraklatılması, giderek bozulması pahasına, ödün üstüne ödün vermiştir.

● hüseyin baş

Tek boyutlu dış politika üzerine

Doğu-Batı arasındaki gerilimin sürekliliğini koruyacağı varsayımından hareket eden, giderek bu varsayımı kullanma hevesine kapılan bu tür tek boyutlu, serdengeçti, kraldan fazla kralcı politikaların, bu tür politikaları benimseyen ülkelere kârdan çok zarar getirdiğine yakın tarih çok kez tanık olmuştur. Çoğu zaman Doğu ile Batı, gerilimin bunalımından çıktığında - ki çağımızın güçler dengesinin doğal sonucu da kıçınılmaz biçimde, budur - gerilimin ceremesini en çok, gerilim ortamından yararlanmaya heves eden kraldan fazla kralcı politikalar çekmektedirler. Dahası, bu tür politikalara bel bağlayanlar ABD ve Batı'nın "yardımının" da, desteğinin de zorunlu bir "sınırı" olduğundan acınacak ölçüde habersiz görünmektedirler. Afganistan olayı yüzünden ABD için, örneğin Pakistan, birdenbire, aşırı ölçüde önem kazanmıştır. İran'ın ABD yörüngesinden çıkmasından sonra Ziya'nın Pakistan'ı, salt Afganistan'ın yeni rejimine karşı kullanılması açısından değil, ABD'nin İran körfezindeki çıkarları için de "vazgeçilmez" bir ülke durumuna gelmiştir. O kadar ki, Washington, Ravalpindi'ye Brezezinski çapında bir sorumluyu koşturmuştur. Ama sonunda ne olmuştur? ABD Pakistan'a, diktatör Ziya'nın "fındık fıstık" parası diyerek küçümsediği, sadece 400 milyon dolar verebilmiştir. Çünkü ABD'nin Pakistan'a yardımı Hindistan'la sınırlıdır. Tıpkı bize yapılması umulan askeri ve ekonomik tüm ABD ve Batı yardımının Yunanistan'la sınırlı olması gibi. Ayrıca Batı'dan umulan ekonomik yardımın da "sınırlı" olduğu da unutulmamalıdır. OECD ülkelerinde ekonomi duraklama evresine iyice girmiştir. Kalkınma hızı sıfır, giderek artan işsiz sayısı 20 milyondur. Politik istikrarsızlıklar da cabasıdır.

Demirel'in kerhen destekli azınlık hükümeti, iktidarını ne pahasına olursa olsun sürdürmek için ülkenin yaşamsal çıkarlarını işte böylesine "tek boyutlu" bir dış politikaya bağlamıştır. Kötüsü, bu tehlikeli gidişe "dur" demeye kimsenin yanaşmaması.

YÜRÜYÜŞ

Sahibi: Yürüyüş Yayıncılık Ltd. Şti. adına NİHAT SARGIN ● Genel Yayın Yönetmeni: Zeki KILIÇ ● Yazı İşleri Müdürü: Nejat KOCABIYIKOĞLU ● Yönetim: Konur Sok. 15/8 Kızılay - ANKARA Tel 17 45 81 ● İstanbul Bürosu: Piyerloti Cad. 21/1 Çemberlitaş - İSTANBUL Tel 26 35 67 ● Avrupa Temsilciliği: Info-Türk Ajansı 13/2 Square Wiser - 1040 Bruxelles BELÇİKA Tel 230 34 72 ● İlan Koşulları: Arka kapak renkli 22 500 TL., Arka kapak siyah beyaz 18 000 TL., İç sayfalar sütun santimi 200 TL. ● Baskı: Daily News

● Abone Koşulları: Yıllık 400 TL., altı aylık 200 TL. ● Avrupa: Yıllık 60 DM, altı aylık 30 DM ● Amerika: Yıllık 80 DM, altı aylık 40 DM ● Avustralya-Japonya: Yıllık 100 DM, altı aylık 50 DM.

● Ödeme Adresi:

● AVRUPA: Info-Türk Banka Hesabı: BBL 310-0146714-07 Bruxelles-BELÇİKA